

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2015 roku (...)w W. wytoczył powództwo przeciwko M. B. o zapłatę kwoty 270,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 07.11.2014r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana w dniu 23.10.2014 r. korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wezwał pozwaną do zapłaty należności przewozowej w wysokości 4,40 zł oraz kwoty 266 zł tytułem opłaty dodatkowej, łącznie kwoty 270,40 zł, w terminie 14 dni od dnia sporządzenia wezwania do zapłaty. Pozwana nie uregulowała należności, dlatego powód domaga się odsetek ustawowych liczonych od dnia upływu powyższego terminu płatności do dnia rzeczywistej zapłaty.

Za podstawę dochodzonego roszczenia powód wskazał art. 33a ust. 3 ustawy prawo przewozowe, uchwałę nr (...)Rady (...) W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...)W. ze zm. oraz art. 360 i 361 k.c.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym 21.07.2015r. Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Wobec nie usunięcia przez powoda przeszkody w doręczeniu odpisu nakazu zapłaty poprzez wskazanie aktualnego adresu zamieszkania pozwanej, postanowieniem z 30.09.2015r. Sąd Rejonowy w Piszku uchylił nakaz zapłaty.

Na wniosek powoda, dnia 05.10.2015r. Sąd Rejonowy w Piszku ustanowił dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej kuratora w osobie H. K. - pracownika Sądu Rejonowego w Piszku.

W piśmie procesowym kurator dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej, H. K., poinformowała, że nie zdołała ustalić miejsca zamieszkania pozwanej. Przedmiotowe powództwo pozostawiła do uznania Sądu.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 23.10.2014 r. o godzinie 1:00 M. B. zawarła z (...)w W. umowę przewozu środkiem lokalnego transportu zbiorowego.

Kontroler biletów (...), w wyniku przeprowadzonej kontroli biletów, stwierdził brak odpowiedniego dokumentu przewozu i wystawił wezwanie do zapłaty nr (...), w którym wezwał M. B. do uiszczenia, w terminie 14 dni, należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 266 zł. Łączna należność za przejazd metrem bez odpowiedniego dokumentu przewozu wyniosła 270,40 zł. Na wezwaniu wskazano dane adresowe, numer ewidencyjny PESEL oraz serię i numer dowodu osobistego pozwanej.

Pozwana własnoręcznym podpisem poświadczyła, że zapoznała się z treścią powyższego wezwania.

Termin do zapłaty upłynął w dniu 06.11.2014r. M. B. nie uiszczyła należności.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 4)

Sąd zważył, co następuje.

Przewóz osób i rzeczy, wykonywany odpłatnie na podstawie umowy, przez uprawnionych do tego przewoźników, z wyjątkiem transportu morskiego, lotniczego i konnego, reguluje ustawa z 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz.U. z 2015r., poz. 915 j.t.).

Definicja umowy przewozu zawarta jest w art. 774 k.c., zgodnie z którym przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy.

Umowa przewozu jest umową dwustronnie zobowiązującą, wzajemną i odpłatną.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 cytowanej ustawy Prawo przewozowe, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty (art. 33a ust. 1 i 3 cytowanej ustawy Prawo przewozowe).

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że pozwana, której tożsamość ustalona została na podstawie okazanego kontrolerowi biletów dowodu osobistego, w dniu 23.10.2014r. przez samo zajęcie miejsca w linii metra, zawarła z powodem umowę przewozu. W konsekwencji zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia.

Zgodnie z taryfą przewozową określającą rodzaje biletów oraz wysokość opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W., obowiązującą od 1 stycznia 2014 roku, stanowiącą Załącznik do uchwały Rady (...)W. nr (...) z dnia 3 października 2013 roku, cena biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego w strefie 1-szej wynosi 4,40 zł, natomiast opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu stanowi 38-krotność ceny biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego obowiązującego w strefie 1 i 2-giej (7 zł), a zatem 266 zł. Łączna należność wynosi 270,40 zł. Na taką też kwotę powód wystawił wezwanie do zapłaty.

Pozwana zapoznała się z treścią wezwania oraz terminem jego płatności, co poświadczyła własnoręcznym podpisem. Termin płatności upłynął bezskutecznie. Pozwany nie uregulował zobowiązania. Roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 07.11.2014r.

Zgodnie z art. 359 § 1 k.c., odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie powołanych przepisów, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem, to jest 270,40 zł, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 07.11.2014r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy art. 98 kpc oraz § 6 pkt 2) i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które składają się: opłata sądowa od pozwu (30 zł), koszty zastępstwa procesowego (60 zł) oraz wynagrodzenie kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego (60 zł).

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r., poz. 1476) Sąd, biorąc pod uwagę nakład pracy i charakter sprawy, przyznał kuratorowi H. K. wynagrodzenie w kwocie 60 zł, które polecił wypłacić z wpłaconej przez powoda zaliczki.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)